

bratstvo

správy z diaspóry a svätej zeme

apríl 2002/nisan-iyar 5762

vydané organizáciou Chevra

"... Jeruzalem vrcholom
mojej radosti..."

Žalm 137:6

15.-18.8. 2002

Žilina

na strane 18 viac
o konferencii v Žiline

Israel News Digest

Ľíst modlitebných strážcov

Múr modlitieb

Info

strana 2

strana 12

strana 16

strana 18

Izrael News Digest

Apríl 2002
Židovský rok 5762

Mesačné správy z Jeruzalemu

ZMIERLIVÉ SLOVÁ, VOJNOVÉ ČINY

“Blahoslaviť vás budú všetky národy, lebo budete obľúbenou krajinou – vraví Hospodin mocnosť.” (Malachiáš 3:12)

Zdĺhavá a krutá palestínska vojna sa blíži k svojmu jeden a pol ročnému výročiu a teroristické útoky dosiahli svoje maximum od začiatku novodobej Izraelskej histórie. Samovražedné a iné násilnícke výčiny sú nielen na dennom poriadku, ale v niektoré dni sa vyskytovali takmer každú hodinu. Izraelské bezpečnostné sily boli napäté na prasknutie a mnohí civilisti sa ani neodvážili prekročiť prahy svojich príbytkov. V takejto situácii sa jednotná vláda Ariela Šarona rozhodla odštartovať najväčšiu vojenskú operáciu od Libanonskej vojny v roku 1982. Bushova administratíva, ktorá sa pripravovala na možný vojenský zákrok proti Saddámovi Husseinovi, vpadla do vyhrocujúcej sa situácie a snažila sa zabrániť vypuknutiu otvorenej vojny v tejto oblasti. Napriek tomuto, tak sa zdá, zúfalemu diplomatickému ťahu sa Izraelčania aj Palestínčania naďalej pripravujú na konečné meranie síl.

Viacerí izraelskí politickí analytici sa vyjadrili, že podľa Šaronovej mienky teroristické útoky nariadil palestínsky vodca Jásir Arafat preto (od konca januára do polovice marca sa vyskytlo vyše 20 samovražedných útokov alebo pokusov o ne), aby znížil tlak na svojho dlhoročného spojenca Irak. Poznamenali, že bezprecedentná vlna vražedného vyčítania, ktorá vyvrcholila večer 9.marca nezávislými útokmi v Jeruzaleme a Netanji, sa objavila práve vtedy, keď sa mal americký viceprezident Richard Cheney vydať na svoju regionálnu cestu po 11 krajinách s cieľom získať arabskú podporu očakávanému útoku na Saddáma Husseina pod velením USA. Televízne obrazovky po celom Strednom Východe zaplavovali zábermi izraelských represálií voči palestínskym cieľom, by Cheneymu znemožnili sústrediť sa na tému stupňujúceho sa Izraelko-Palestínskeho konfliktu. Presne to sa napokon stalo počas jeho marcovej návštevy hlavných miest regiónu.

Dovoľte mi vložiť pár osobných riadkov, v ktorých sa zmienim o tom, čo sa deje práve teraz, keď toto píšem. Len niekoľko sekúnd po tom, čo som pri svojom stole v Jeruzaleme písal o 20 samovražedných útokoch, ktoré sa odohrali od januára, som začul veľmi hlasnú explóziu. Podľa jej intenzity som inštinktívne cítil, že musí ísť o ďalší

teroristický čin neďalekom centre mesta. Ponáhlal som sa k oknu a otvoril ho. Počul som známe zavýjanie sirén, ktoré signalizovalo, že sa skutočne práve odohral ďalší úmyselný a smrtiaci palestínsky útok. Zapol som si televíziu a čakal na prvé správy, ktoré hovorili o výbuchu na ulici Kráľa Juraja blízko križovatky s ulicou Jaffa, pri ktorom bolo zranených mnoho ľudí, niektorí z nich vážne. Ak vychádzam z predchádzajúcich udalostí, niektoré z náhodne napadnutých obetí tejto zákernej teroristickej vojny budú v priebehu najbližších hodín vyhlásené za mŕtvych (toto sa neskôr ukázalo ako pravdivé – 3 mŕtvi, vrátane tehotnej ženy, a vyše 80 ranených). Toto sa v Meste Pokoja stalo našou každodennou realitou. Krutá a nemilosrdná palestínska teroristická vojna pokračuje.

Ak Jásir Arafat skutočne úzko spolupracuje s notorickým Bagdadským mäsiarom, je to veľmi zlé znamenie pre americké pokusy dojednať trvácne prímerie, ktoré by vydláždilo cestu obnoveným mierovým rokovaniam. Izraelskí vodcovia už dávno stratili dôveru v Arafata a zvažujú možnosť, že dovidia vodcovi PSO zúčastniť sa na summite arabských štátov v Bejrúte na konci marca, ale potom mu nedovolia sa vrátiť. Inými slovami, rozhnevaní predstavitelia vrátane niektorých vodcov Strany práce sa už do stali do bodu, kedy uvažujú o Arafatovom vyhnanstve, nech sa už potom deje, čo chce. Zároveň pokračujú v tichých prípravách na možný raketový útok na ich milovanú domovinu zo strany Iraku, ktorý by bol pravdepodobne podporovaný postupom Hizballáhu cez severnú hranicu s Libanom a nedá sa vylúčiť ani priama účasť Sýrie.

SMRTELNE RANENÝ

Vlna palestínskeho nefalšovaného teroru, ktorá sa prehnila cez Židovský štát na prelome februára a marca (vrátane útoku z libanonského územia, ktorý uskutočnil Hizballáh), bola ako obyčajne zameraná najmä na civilistov a obzvlášť na mladých ľudí. Len v priebehu necelých dvoch týždňov po sebe zanechala takmer 50 mŕtvych a vyše 250 ranených.

Toto krvavé obdobie sa začalo dvomi starostlivo namierenými streleckými útokmi na Izraelské vojenské kontrolné hliadky v oblasti sporných teritórií, pri ktorých zahynulo a bolo zranených niekoľko vojakov. Vojenskí velitelia odpovedali zvýšením protiteroristických opatrení na všetkých ohrozených cestných zátarasách. K útokom sa zväčša prihlásili členovia brigád Al Aksa a hnutia Tanzim, čo sú teroristické skupiny patriace k hnutiu Fatah, čo je Arafatova ústredná frakcia Organizácie za Oslobodenie Palestíny.

No najhoršie krviprelievanie si vyžiadalo životy viac ako 20 civilistov vrátane detí priamo v centre arabskomuslimského-izraelského konfliktu, vo svätom meste Jeruzaleme. Desiati Izraelčania boli brutálne zmasakrovaní pri výbuchu náložie pripevnenej k telu samovražedného útočníka Tanzimu 2.marca, ktorý sa nechal vybuchnúť v náboženskej oblasti Beit Jistrae medzi židovskými hostí pred budovou, v ktorej sa konala oslava mitzvah. Väčšina mŕtvych patrila do rodiny Nachmaniovcov,

ktorí práve oslavovali blížiacu sa trinástu narodeninu Naveha Nachmaniho. On sám neutrpel žiadne fyzické zranenia, ale bol zničený citovo, pretože medzi obeťami bola aj jeho matka, strýko a päť z jeho súrodencov vo veku od 7 do 15 rokov. Zranené boli tiež najmä deti a mládež.

Presne o týždeň neskôr ďalší samovražedný útočník vstúpil do obľúbenej kaviarne "Moment" na jednej z najrušnejších križovatiek hlavného mesta. Za rohom blízko zničenej kaviarne sa nachádza aj oficiálne sídlo premiéra Šarona. To len pridalo na pocity úzkosti, ktorý sa zmocnil Izraelčanov, keď sa dopočuli o útoku, pretože rušná križovatka v blízkosti ulice Aza je obvyčajne pod dohľadom ozbrojených bezpečnostných síl, ktoré strážia premiérov dom. Ak teroristi môžu zaútočiť tam, môžu sa dostať všade, hovorilo mnoho ľudí na margo samovražedného výčinu z 9. marca.

Väčšina obetí boli mladí dospelí ľudia, ktorí si vychutnávali sobotný večer v meste. Ich výjazd bol vlastne prejavom vzdoru, pretože prišli len dva dni po pokuse vyhodiť do vzduchu inú známu reštauráciu, ktorá sa nachádza v neďalekej štvrti Emek Refaim (poludňajší útok na nabitú stravovaciu zariadenie prekazil pozorný čašník, ktorý zvalil arabského teroristu k zemi a odvážne výbušninu zneškodnil). Návštevníci Momentu ďalej vedeli, že od prvých pohrebov dotrhaných tiel obetí v novembri 2000 si zákerné palestínske prepady v Jeruzaleme vyžiadali už veľa životov (presne 51) a zranenia stoviek ďalších (769). Ved' len v priebehu minulých troch mesiacov sa na večnosť predčasne odobralo vyše 30 obyvateľov Jeruzalemu.

V Jeruzaleme sa stalo skutočne hrdinsky odvážnym činom trúfnuť si vyjsť do ulíc, reštaurácií alebo obchodov. Už minulý rok, ešte pred touto spfškou násilím, policajné záznamy hovorili o 29 bombových útokoch v hlavnom meste, 6 z nich bolo samovražedných a 10 náloží vybuchlo v aute. Našťastie 21 ďalších pokusov bolo zmarených, väčšinou prepracovanými bezpečnostnými pracovníkmi, ktorých konanie svetoví vodcovia a médiá často označujú ako "prehnané". (Človek až rozmýšľa, ako by zahraniční kritici reagovali na také diabolské násilie vo vlastných hlavných mestách.) Za rok 2001 bolo na južný okraj mesta vystrelených sedem mínometných striel, zatiaľ čo v oblasti Gilo palestínski ozbrojenci strieľali až 117-krát! V polovici marca tohto roku si už v Jeruzaleme smrť vybrala vyššiu daň na životoch ako za celý rok 2001. Niet sa čo čudovať, že pri takejto nepoznanej frekvencii arabských útokov jeden z piatich zavraždených Izraelčanov počas tejto surovej palestínskej vojny od septembra 2000 zahynul v Jeruzaleme.

Miestne správy o zákernosti v kaviarni Moment sa zvlášť zameriavajú na jeden pár. Dva mesiace a štyri dni pred svojou pripravovanou svadbou sa 24-ročná Danit Dagan a jej 23-ročný snúbenec Uri Felix pridali k rastúcemu zoznamu izraelských civilistov, ktorých životy boli nezmyselne useknuté palestínskymi martýrmi džihádu. Danitina matka Ráchel v rukách s kyticou, ktorá neskôr mohla byť svadobnou kyticou jej mŕtvej dcéry, stála na druhý deň na jej pohrebe a nechcela sa dať utešiť ako jej staroveká Židovská

matka, ktorej meno nosí.

ROZSUDOK: VINNÝ

Podozrenie vlády, že Jásir Arafat priamo nariadil teroristickú eskaláciu, sa potvrdilo, keď sa k väčšine útokov prihlásili členovia jeho vlastného politického hnutia Fatah. Jeden vyšší predstaviteľ PS napriek opakovaným odmietavým vyjadreniam svojich spolupracovníkov, že by mohli v konečnom dôsledku stáť za všetkým týmto násilím, v polovici marca potvrdil, že s Fatahom spojené Brigády mučeníkov Al Aksa aj bojovníci za džihád hnutia Tanzim páchali svoje príšerné činy s plnou podporou a súhlasom PS. Dva dni po tomto odhalení vláda Spojených Štátov oznámila, že Brigády Al Aksa pod velením Arafatovho najvyššieho pobočníka Tafiqa Tarawiho sa nachádzajú na oficiálnom zozname teroristických organizácií. Tunajší predstavitelia tento krok samozrejme privítali. Už predtým zdôrazňovali, že teroristi spojení s Fatahom pri svojich útokoch v roku 2002 zatiaľ prekonali aj Hamas a Islamský Džihád.

Jabril Rajoub, ktorý je jednou z najsilnejších postáv v PS a velí všetkým "bezpečnostným silám" na Západnom brehu, v rozhovore pre arabský denník *Al Ayam* povedal, že "Brigády Al Aksa sú to najvznešenejšie, čo sa doteraz v histórii Fatahu objavilo, pretože obnovili česť hnutia a posilnili politické a bezpečnostné zložky PS." Inými slovami, udatní "martýri" Fatahu nekonali proti vôli Arafatovi ani jeho podriadeným, v skutočnosti sú jeho vernými prísluhovačmi. Rajoub sa tiež priznal, že sa zúčastnil neúspešného pokusu o atentát na Ariela Šarona v roku 1992. Dodal, že jeho šéf nenariadi zrušenie teroristickej skupiny či už nejaké prímerie bude alebo nie.

Hoci sa zdá, že to väčšina medzinárodných vodcov a médií nechápe, existujú ohromujúce dôkazy, že vodcovia PS sa už pred mnohými mesiacmi rozhodli tlejúci arabsko-izraelský spor rozduchávať. To sa im darí plniť tým, že poverujú vlastné sily Fatahu vykonávaním útokov, ktoré majú za účel až po bod varu vybičovať hnev Izraelčanov, alebo tým, že akosi prehliadajú špinavú prácu islamských militantov.

Palestínski vodcovia sa nesnažia iba pritiahnúť celosvetovú pozornosť na svoje hašterenie s Izraelom alebo posilniť svoju vyjednávaciu pozíciu či a kedy sa "mierový proces" konečne podarí dostať do zamýšľaných koľají. Vyzerá to tak, že majú za lubom niečo omnoho zlovestnejšie – požiar takého rozsahu, že zachváti aj okolité krajiny a snád židovský štát vyvedie z rovnováhy a potom bude ochotný podvoliť sa všetkým palestínskym požiadavkám. Druhá možnosť je konflikt natoľko vystupňovať, že aj bez intervencie susedných arabských štátov sa doňho nakoniec zapojí vonkajší svet a vyšle svoje sily, aby dohliadali nad dodržiavaním prímeria a odovzdali Palestínčanom ich vytúžený štát na striebornom podnose. V každom prípade cieľom Palestínčanov je zjavne čo najviac oslabiť Izrael ako predohra k dosiahnutiu svojich zámerov. Konečná deštrukcia Izraela – jasne ich základný cieľ, ako sa dá usudzovať z oficiálnych regionálnych máp PS – potom prestane byť iba nerealizovateľným snom.

ARMÁDA V POHYBE

Aj keď si izraelskí vodcovia uvedomujú, že Arafat sa ich snaží vtiahnúť do ešte ostrejšieho konfliktu, aby dosiahol svoje zlovestné ciele, cítili, že nemajú inú možnosť, než odštartovať rozsiahlejšie vojenské operácie na palestínskom území v snahe oslabiť jednotlivé teroristické siete. Asi 20 000 vojakov za podpory tankov, ozbrojených helikoptér a stíhačiek bolo vyslaných do miest ako sú Ramallah a Betlehem a tiež do niekoľkých utečeneckých táborov pod palestínskou kontrolou. Bola to najväčšia vojenská akcia zo strany Izraela, odkedy niekoľko tisíc členné oddiely v júni 1982 vstúpili do južného Libanonu, aby zatlačili Arafatove agresívne zložky Organizácie za Oslobodenie Palestíny preč od ochromených hraníc.

Prirodzene, palestínski vodcovia sa nad tým rozhorčujú. Bolo to však Arafatove rozhodnutie, že opustí vyjednávací proces z Osla a vráti sa na zakázané chodníčky násilia, pretože v Camp Davide v júli 2000 nedostal všetko, čo chcel. Tvrdia, že Bejrútsky mäsiar (medzi Arabmi veľmi rozšírená prezývka pre Šarona, ktorú mu prideliť za smrť 800 Palestínčanov v dvoch utečeneckých táboroch v hlavnom meste Libanonu, aj keď za zabíjanie boli zodpovedné zložky pod libanonským velením) sa nechce prestať vracat' na územie PS, hoci sa Šaron jasne vyjadril, že nič také urobiť nezamýšľa. Toto podporil aj minister obrany Benjamin Ben Eliezer, ktorý odsúdil všetky pravicové hlasy volajúce po tom, aby vojenské jednotky odzbrojovali Arafatove oficiálne sily a zotrúvali v oblastiach PS. "Naším jediným cieľom je predísť útokom," zdôraznil a vyzdvihol svojich vojakov, ktorí "odhaľujú laboratóriá na výrobu bômb a rakiet s tuhým palivom ako aj úkryty opaskov s výbušnami."

Napriek tvrdým protiútokom zo strany Palestínčanov priniesla táto rozsiahla vojenská operácia Izraelu prekvapivo málo strát na životoch. Je to čiastočne vďaka rozhodnutiu armády hľadať domy podozrivých tak, že keď to bolo možné prelamovali sa cez steny susediacich domov a nepostupovali otvorene po úzkych a omnoho nebezpečnejších uliciach. Pozorovatelia povedali, že nízky počet usmrtených a zranených bol tiež dôsledkom Arafatovho rozkazu paravojenským "policajným" silám, aby sa aktívne neprotivili postupu jednotiek Izraelskej obrany, aj keď na obyvateľov utečeneckých táborov naliehal, aby "boli vytrvalí a bránili sa okupácii". Povedali, že skúsený bojovník si uvedomil, že môže získať medzinárodné sympatie, keď zase raz nechá svojich ľudí v pozícii nevinných holúbkov, ktorých bezdôvodne utláčajú Izraelské "okupačné jednotky" (to, že Izraelské obranné zložky vstupujú na palestínske územie v podstate po prvý raz za sedem rokov, dalo medzi Palestínčanmi podnet pre vznik takéhoto označenia Izraelských síl).

Vojenskú operáciu považujú za čiastočný úspech len vojenský velitelia. Vojakom sa síce podarilo zhromaždiť desiatky podozrivých hľadaných ľudí a zhabať tisíce ilegálnych zbraní, no vysokomobilné teroristické siete boli prevažne aspoň o krok vpred pred postupujúcimi jednotkami. Teroristickí vodcovia vlastne takýto veľký

vojenský nájazd očakávali už niekoľko mesiacov a skoro všetkých hlavných aktivistov, zbrane a zariadenia na výrobu bômb prepašovali na ťažšie dostupné miesta, napríklad do podzemných bunkrov v centrách najväčších Palestínskych miest. Existuje predpoklad, že niektoré ilegálne zbrane a zariadenia na výrobu bômb sú ukryté priamo v Arafatových policajných stanovištiach, ktoré boli v Osle odsúhlasené a ktorým sa marcová operácia z politických dôvodov vyhla.

ÚTOK NA NAPADNUTÝCH

Zdá sa, že Arafatova politická stratégia zabrala. Desiatky Palestínčanov zahynuli alebo boli zranení počas operácie (skoro všetci pri kladení odporu postupujúcim izraelským silám), niekoľko tisíc ich vypočúvali alebo zatkli a medzinárodné médiá rýchlo prepli do programu "Izrael ako agresor". Stovky zahraničných žurnalistov sa vovailo do krajiny a televízne reportáže oznamovali, ako boli očividne nevinní Arabskí civilisti zatiahnutí do tejto poslednej kapitoly dlhého a trpkého arabsko-izraelského konfliktu.

Jeden príklad sa vyníma: V snahe udržať poriadok jeden miestny Izraelský veliteľ prikázal svojim mužom písať čísla na ruky a dlane niektorých vypočúvaných Palestínčanov, čo sa veľmi ľahko a rýchlo dalo prirovnať k nacistickým praktikám počas Druhej svetovej vojny. Bol tu však jeden dôležitý rozdiel – dôstojník, ktorému sa od jeho nadriadených v trápnej situácii dostalo tvrdého napomenutia, asi ťažko očísľoval Arabov s cieľom poslať ich do koncentračných táborov alebo plynových komôr!

Vo všeobecnosti boli správy o izraelskej vojenskej akcii také negatívne, že to ministra zahraničných vecí Šimona Peresa priviedlo k spochybňovaniu správnosti rozhodnutia vyslať tisícky vojakov na palestínske autonómne oblasti. Celú akciu podľa jeho slov podporoval iba s neochotou a tvrdí, že operácia armády "silno poškodila náš imidž". Dodal, že najdôležitejšou lekciou bolo, "že už neexistuje bojisko bez televízie".

Zdá sa, že zábery vojakov v prilbách, ktorí zorad'ovali a vypočúvali palestínskych mužov a vyrubovali diery do skromných arabských príbytkov pri hľadaní nelegálne držaných zbraní, doviedli viacerých svetových vodcov, aby ostro napomenuli Šaronovu vládu. Jednu z najprísnejších výčitiek vyslovil Tajomník OSN generál Kofi Annan, ktorý Izrael vyzval k "ukončeniu ich nelegálnej okupácie palestínskych území". Týmto vyjadrením absolútne ignoroval skutočnosť, že proces z Osla bol vytvorený hlavne za účelom zabezpečiť Arafatovi štát aspoň na väčšine územia, ktoré v sebaobrannej vojne v roku 1967 obsadil Izrael, čo sa takmer podarilo, keď Arafat v septembri 2000 celú dohodu zničil. Predseda OSN takisto nechal do úvahy, že podľa medzinárodného práva má zvrchovaný štát v prípade, že je napadnutý zo susedného územia, právo toto územie okupovať až do uzavretia konečnej mierovej zmluvy (streľbu na Izrael začal Jordán aj napriek izraelským prosbám na kráľa Husseina, aby sa do boja nezapájal).

Annan obviňoval z násilia rovnakou mierou Izrael ako aj Palestínu, aj keď ho začali a neustále udržiavajú Palestínčania. Annan potom vyjadril svoj nesúhlas s tým, čo nazval

“rastúcim používaním ťažkých zbraní v civilných oblastiach”. Požadoval, aby Šaronova vláda – ktorá sa snaží chrániť svoje civilné obyvateľstvo pred najhroznejšími teroristickými útokmi, aké boli kedy páchané v nejakej krajine počas modernej histórie – “zastavila bombardovanie civilných oblastí, atentáty, neopodstatnené používanie smrtiacich síl, demolácie a každodenné ponižovanie rádových Palestínčanov”.

Znovu by malo byť niekomu tak dobre informovanému, ako je pán Kofi Annan, jasné že žiadne izraelské stíhačky by nič nebombardovali a už vôbec nie “civilné oblasti”, keby Arafat pred necelými dvomi rokmi podpísal konečnú mierovú dohodu. Podobne by Izrael na nikoho “nepáchal atentáty” (tento termín sa zvyčajne používa na označenie smrteľných útokov na politických predstaviteľov a nie na džihádom posadnutých samovražedných bombových útočníkov na ceste za svojimi nevinnými obeťami s cieľom zabiť ich alebo aspoň zmrzačiť). Žiadne Izraelské vojenské sily a rozhodne tie smrtiace by teraz neboli v hre, ani “demolácie” ani “každodenné ponižovanie”. Arafat by bol prezidentom medzinárodne uznávaného štátu. Medzi Izraelom a novým Palestínskym štátom by existovala hranica a podobne. Tento takzvaný “kruh násilia” rozpútali a udržiavajú ho Arafatovi ľudia, ktorých k tomu dennodenne povzbudzujú Palestínske oficiálne médiá, tak ako to robili ich otcovia v 20-tych a 30-rokoch minulého storočia a obzvlášť v 40-tych rokoch, kedy úplne odmietli Plán rozdelenia od OSN, ktorý by bol vytvoril dva štáty na danom území už pred päťdesiatimi rokmi!

ĎALŠIA RANA OD BUSHA

Hrubé pokarhanie predsedu OSN izraelských predstaviteľov ani príliš netrápilo, pretože si už zvykli na diskreditáciu zo strany svetového spoločenstva. Viac ich však rozrušilo mierne pokarhanie od amerického prezidenta Georga Busha, ktorého vojenské sily vedú vlastnú vojnu proti islamskému terorizmu. Označil izraelskú ozbrojenú operáciu v Ramallahu a inde ako “neužitočnú”. Vysvetlil to tak, že “chápem, ak sa niekto snaží chrániť, ale toto posledné jednanie ničomu nepomôže”.

Viaceri izraelskí pravícoví pozorovatelia povedali, že verejnosť – Židia aj Arabi, ktorí si uvedomujú hrozbu teroristických útokov (a tie si svoje obeť nevyberajú) – by mohla mať iný názor. “Ak objavenie tajných úkrytov zbraní a zariadení na výrobu bômb a rakiet zachránilo aj len za hrst' životov, a nepochybne tým bolo zachránených mnoho životov, je to nadvšetko pozitívna vec,” napísal jeden z týchto analytikov. Iní podotkli, že počet nezaujatých civilistov, ktorí dokázateľne zahynuli pri americkom bombardovaní Afganistanu je neporovnateľne vyšší ako počet palestínskych obetí, ktoré zostali po izraelskej vojenskej akcii. Izraelskí vojenský predstavitelia dokonca tvrdia, že až na niekoľkých boli všetci aktívnymi účastníkmi vojny proti Izraelu, čo sa nedá povedať o obetiach na izraelskej strane.

Predstavitel'ov v Jeruzaleme ešte viac zasiahlo prísnejšie napomenutie ministra zahraničných vecí Colina Powella spred niekoľkých dní. Jednoznačne odpovedal na poznámku premiéra Šarona, že Izraelské obranné sily asi budú musieť “zanechať

obrovské straty na životoch v Palestíne”, aby sa Arafat skutočne ”rozhodol vzdať teroristických útokov ako metódy na dosahovanie politických výsledkov.” Powell spomenul, že počas prvého marcového týždňa odkedy bola rozbehnutá izraelská obranná operácia zahynulo niekoľko desiatok Arabov a na stretnutí Snemovne reprezentantov USA povedal, že ”si nemyslí, že by to mohlo niekam viesť, keď vyhlásite vojnu proti Palestínčanom a očakávate, že sa nejaké problémy vyriešia, keď zistíte, koľko Palestínčanov môžete zabiť”.

Izraelskí vládni predstavitelia na to zareagovali tak, že sa len ťažko dá povedať, že by ”vyhlásili vojnu” hocikomu, iba riešia túto hroznú situáciu, kedy stovky palestínskych teroristov – mnohí v spojení priamo s Arafatom – spáchali vopred pripravené útoky na izraelských civilistov alebo ich spáchať plánujú. Ďalej podotkli, že aj Američania rovnako zakročili proti Usámu Bin Ladinovi a jeho pomocníkom, ktorí podobným spôsobom zaútočili na Spojené Štáty. ”Ak by sme skutočne chceli vyhlásiť vojnu a použili iba polovicu síl, ktoré máme k dispozícii, porazili by sme Palestínčanov za týždeň,” povedal hovorca vlády Avi Pazner. ”Naším cieľom však nie je zničiť alebo poraziť ich, my ich len chceme prinútiť, aby zastavili svoje strašné útoky na náš ľud a vrátili sa k rokovaciemu stolu.”

PRAVICA SA ROZHODLA

Jeden deň pred udalosťami v kaviarni Moment a v Netanji (pri tej druhej bol hlavným aktérom palestínsky ozbrojenec, ktorý začal strieľať do ľudí v hotelovom vestibule, pričom zabil 3 z nich a zranil viac ako 50) sa premiér Šaron rozhodol upustiť od svojej požiadavky na ”sedem dní pokoja”, po ktorých by mohli začať seriózne jednanie o prímerí. Tento krok vážne rozhneval mnohých pravicových členov jeho širokej vlády národnej jednoty, dokonca aj niektorých z jeho vlastnej strany Likud. Hlasy za vystúpenie pravicových strán z vlády výrazne zosilneli po útokoch v Jeruzaleme a Netanji. Vyvrcholili na manifestácii na námestí Rabin v Tel Aviv 12.marca, na ktorej sa zúčastnilo okolo 100 000 ľudí. Rečníci sa dovoľávali znovuobsadenia Arafatových samosprávnych oblastí a žiadali, aby bol predseda palestínskej oslobodzovacej organizácie aj so svojimi vrcholovými zástupcami vyhnaný, ak nie zabitý.

Tak ako v čase premiérových predchodcov zo strany Likud – Benjamína Netanjahua a Jitzaka Šamira – pravicové strany naďalej hrozili, že opustia Šaronovu loď. Sedemčlenná Národná únia – Izrael Beiteinu (Izrael je naša vlasť) oznámila, že stratila poslednú štipku dôvery v Šarona a okamžite opúšťa koalíciu. Rezignácie predložili prostredníctvom ministra infraštruktúry Avigdora Liebermana a ministra turistiky Bennyho Elona. Šaronova koalícia sa tým zmenšila na 75 členov. Je to stále o 15 členov viac, ako je potrebné na jej udržanie, ale znamená to, že 17-členná strana Šas alebo ešte väčšia Strana práce môžu teraz potenciálne rozbiť vládu, ak by sa jedna z nich rozhodla odísť. Šaron sa veľmi snažil presvedčiť svojich pravicových spojencov, aby sa neodlučovali, argumentoval, že sa tým dostane pod výlučne ľavicový vplyv. Lieberman na to

odpovedal, že už teraz "vládu vedie Peres", takže nevidel dôvod, prečo by ju mal podporovať.

Benny Elon sa v poslednej chvíli zmienil o istých výhradách voči svojmu rozhodnutiu odísť. Zdalo sa, že reaguje na niektoré pravicové zložky, ktoré kritizovali strany za to, že požadovali od Šarona politickú nezaujatosť v období, keď je národ vo vojne. Kritici hovorili, že bývalý generál sa zachoval správne, keď sa snažil udržať vo svojej koalícii čo najviac strán, pretože v čase národnej krízy by si krajina nemala dovoliť vnútorné rozpory. Ďalej poznamenali, že podobné správanie za Netanjahua a Šamira skončilo rýchlymi voľbami, ktoré vyniesli vodcov strany Likud naspäť na premiérové kreslo.

Pravé krídlo odstúpilo z koalície, v čase kedy sa mnohí poslanci Knesetu za Stranu práce dovolávali odchodu svojej strany. Šaron podľa nich zakročil proti Palestínčanom s neprimeranou silou! Nový predseda strany Ben Eliezer však takéto reči umlčal, keď povedal, že je nezodpovedné už len uvažovať o takej možnosti v "stave vojny, do ktorej nás tlačia Palestínčania". 6.marca sa telefonicky spojil so svojimi ministerskými kolegami Strany práce a okrem jedného z nich si zabezpečil odporu od všetkých.

Po dvojitom teroristickom útoku 11. marca bolo odvolané zvláštne stretnutie Strany práce, na ktorom sa mala prerokovať vyššie spomínaná otázka. Podľa analytikov sa vodcovia Strany práce správajú okrem národného blaha aspoň čiastočne aj podľa vlastných záujmov, pretože prieskumy verejnej mienky ukazujú, že ak by sa voľby konali v blízkej budúcnosti, ich strana by sa potopila. Podľa tých istých prieskumov sa čoraz výraznejšie ukazuje, že ak by Netanjahu kandidoval na čele strany Likud, získal by drvivou väčšinou mandát, zatiaľ čo Šarona by k moci vrátilo len malé množstvo voličov. V každom prípade žiadny súčasný ani potenciálny kandidát Strany práce nemá momentálne ani najmenšiu šancu, aby z volieb vyšiel víťazne.

PRÍMERIE ALEBO MERANIE SÍL?

Americkí zástupcovia momentálne pracujú bez prestávky na príprave základného prímeria medzi Arafatovými bojovníkmi a Izraelom. Šanca, že sa im podarí zaistiť *trvalú zmluvu*, vyzerá byť nulová (už ich bolo pripravených sedem a vždy ich porušili Palestínčania). No predsa sa zdá, že si Arafat konečne začína uvedomovať, že dôsledky jeho zlyhania pri zavádzaní prísnych opatrení proti teroristickým zločkom – čo by v prvom rade znamenalo zrušiť činnosť jeho vlastného Fatahu – budú omnoho nepríjemnejšie po tom, čo Cheney počas svojej 24 hodinovej návštevy Jeruzalemu v polovici marca ustanovil nový zákon. Americký viceprezident povedal, že Arafat musí "zastaviť každý pokus využiť násilie na dosahovanie politických cieľov," čím jasne poukázal na to, že Bushova administratíva už pochopila, že to je presne to, o čo sa veliteľ Organizácie za Oslobodenie Palestíny snažil. Povedal, že musí byť okamžite implementovaný takzvaný Tenetov Plán, ktorý vypracoval bývalý veliteľ CIA George

Tenet minulé leto a zmieňuje sa v ňom presne o takýchto prísnych zásahoch.

Po odchode Cheneyho zostal na Strednom Východe vyslanec ministerstva zahraničných vecí Spojených Štátov Anthony Zinni, ktorý sa má pokúsiť vypracovať podrobnosti prímeria. Jeho snahám nepomohol zákerný samovražedný výbuch v civilnom autobuse, ktorý prechádzal okolo miesta, kde sa nachádza staroveké Meggido v údolí Jezreel. Pri výbuchu zahynulo 7 Izraelčanov a zranenia utrpeli skoro 30 ďalší, medzi nimi aj sestra arabského člena Knesetu. Hneď na druhý deň sa odohral ďalší samovražedný výbuch v centre Jeruzalema, pri ktorom zahynula tehotná židovská žena, ktorá prišla do mesta na ultrazvukové vyšetrenie, jej manžel a ešte jeden izraelský občan. Zavraždení manželia po sebe zanechali dve siroty. K otrasnému útoku sa priznali brigády Fatahu, čo iba znásobilo odpor a hnev, ktorý rastie v Izraelčanoch.

Blížime sa k mieru alebo sa rútime v ústrety ešte väčšiemu konfliktu? Odpoveď pozná jedine večná Skala Izraela, ale je veľa náznakov, že k vyvrcholeniu tejto histórie sme sa ešte nedostali. Prosím vás, aby ste sa naďalej prihovárali za nás, ktorí žijeme v Hospodinovej krajine, prosili Ho, aby sa v tomto čase, keď čelíme mnohým problémom, rozpomenul na svoje Sväté zmluvy s Jákobom a jeho deťmi.

***”Ja ustanovím svoju zmluvu s tebou a poznáš, že ja som
Hospodin.” (Ezekiel 16:62)***

David Dolan
Jeruzalem

"Israel News Digest" vydáva a distribuje **Christian Friends of Israel**. Naša adresa na Slovensku je: **Chevra**, služba Kresťanskí priatelia Izraela, Hollého 40, Žilina 010 01.

Tel/Fax: 041/5640536, e-mail: chevra@chevra.sk.

Chceme vás povzbudiť, aby ste používali tento materiál pri modlitbách a príhovoroch, aby ste boli informovaní o aktuálnych udalostiach v Izraeli. Ak použijete časti Digestu v iných publikáciách stačí uviesť meno, autora a službu CFI.

List modlitebných strážcov

Apríl 2002
Židovský rok 5762

“Postavím sa na svoju stráž, stanem si na hradbu a budem vyzerat’, aby som videl, čo mi bude hovoriť, a čo odpoviem na svoje karhanie.”
(Abakuk 2:1)

V TIENI SMRTI

“Moje srdce sa chveje vo mne, a strachy smrti pripadly na mňa;” (Žalmy 55:5)
“Vyliali ich krv ako vodu okolo Jeruzalema...” (Žalmy 79:3,7)

Pri rastúcom tempe pustošenia a ničenia sotva prejde deň bez toho, aby bola preliata židovská krv. Jeruzalem, Tel Aviv, Atymona, Ariel, Beeršeba, Nahariya, Karnei, Šomron --- jedna za druhou strácajú židovské komunity svojich synov a dcéry v tomto démonickom masacre. Pohreby s množstvom smútiacich priateľov a blízkych sú teraz neprestajným javom. Faktom je, že jeden cintorín mal nedávno na bráne vyvesený “rozvrh”: žiadny pohreb nesmie trvať viac ako tridsať minút kvôli veľkému počtu čakajúcich. Reakciou na toto barbarské krviprelievanie, ktoré sa deje na židovských občanoch, bol vpád Izraelských obranných síl (IDF) do hlavných palestínskych táborov a miest, zatýkajúc útočníkov a bojujúc s mnohými ďalšími. Čo sa tohoto týka, IDF práve ustupuje zo zóny A, ale krviprelievanie stále pokračuje na oboch stranách a staroveký hnev sa ešte vyostčuje. Trúchlime nad stratou života, či už izraelského alebo arabského. Počas toho, ako sa ulicami, stále zafarbenými od krvi, tiahne pohrebný sprievod, pripomíname si, že “Žiadny človek nie je ostrov...” (John Donne), že sa nemôžeme radowať z nikoho smrti, že každá smrť ukráti a ochudobní naše životy a predstavuje drahocennú dušu, ktorá sa už nikdy nevráti späť na túto zem.

- **Proste Boha** každého potešenia, aby utešil svoj ľud a aby posúril ten deň, kedy bude skutočne naplnené izraelské “vojnové ťaženie”.

Únava, vysilenie a kríza

“Moja sila je vyschlá jako črep, ... , a ešte ma položíš do prachu smrti.” (Žalmy 22:16)

- **Modlite sa**, aby Boh zachoval silu Izraela v čase týchto skúšok. Hizballáh vyzýva všetky militantné skupiny, aby pokračovali v boji hovoriac: “Krv musí tiecť aj naďalej”. Zdá sa, že nepriateľ nemá žiadne zľutovanie ani dušu. Izrael ako lúč svetla

a nádej v tejto časti sveta je obklúčený démonickými stádami, ktoré sa snažia zhasnúť toto svetlo. V tomto dôležitom momente nesmie Izrael zaváhať.

- **Proste Boha**, aby priniesol nový život, novú nádej, nové ciele a novú silu Jeho ľudu počas zápasu Izraela o vlastnú existenciu.
- **Prihovárajte sa** za doktorov, nemocnice a pohotovostných pracovníkov, ktorých sila a zdroje boli napínané až na prasknutie.
- **Proste Boha**, aby dal Izraelčanom novú infúziu sily, aby prekonali momentálne štádium vysilenia a zastrašenia.

“ale tí, ktorí očakávajú na Hospodina, nadobúdajú novej sily; vznášajú sa na perutiach ako orli; bežia a nezomdlievajú, chodia a neustávajú.” (Izaiáš 40:31).

Nebezpečenstvo v uvedomení si slabosti

“Preto tedy vy buďte silní, a nech nesklesnú vaše ruky zomdlejúc...”

(2 Kron 15:7)

“Hospodin je mojou silou a mojím štítom; na Neho sa nadeje moje srdce, a preto mi bude spomožen...” (Žalmy 28:7)

- **Modlite sa**, aby Boh otvoril oči nepriateľovi, aby videl, že Izrael je na Strednom Východe na to, aby tam ostal. Islamský Džihád nedávno vyhlásil, že “Sionistická entita je na hranici kolapsu.” Palestínske víťazstvá, reprezentované ničivými útokmi na Izraelské tanky, fakt, že deväti Izraelčania boli systematicky zastrelení osamelým odstrelovačom, ktorý používal zastaralú zbraň, nájazd Hizballáhu do severného Izraela, smrtiace samovražedné útoky – tieto a iné úspechy dali Palestínčanom mylný dojem, že Izrael už melie z posledného a že práve preto musia Palestínci ďalej tlačiť s ešte väčším odhodlaním. Vo všetkých týchto veciach, ako to podal jeden komentátor, Arafat “zacítil krv” a preto sa približuje, aby zabil. Iba keď Palestínčania pochopia, že Izrael nemôže byť porazený ani vyhnaný, vzdajú svoje barbarské a vskutku démonické úsilie o jeho zničenie. My ako veriaci musíme stáť pri Izraeli a pozdvihovať ho svojimi prímluvami.
- **Prihovárajte sa** za tých, ktorí pracujú, aby priniesli pravdu ignorantskému a často zblúdilému svetu.
- **Proste Boha**, aby si použil celý tento boj a chaos, aby priviedol Izraelčanov na bodu, kedy padnú na kolena a budú kričať k Bohu svojich otcov.
- **Modlite sa**, aby Izraelčania videli, že nie je žiadna spása v M-16, F-16 alebo tankoch Merkava, že ich jediná nádej leží v “teshuva” – to znamená úprimný návrat do náručia čakajúceho Otca.

“Beda tým, ... spoliehajú sa na kone a nadejú sa na vozy, ... a nehľadia na Svätého Izraelovho a nehľadajú Hospodina. (Iz 31:1).

Kresťania a “kolaboranti”

”...násilne bral cudzie veci bratove a to, čo nie je dobré, robil prostred svojho ľudu...” (Ez 18:18)

- **Modlite sa** za tých na Arabskej strane, čo nechcú byť súčasťou víru násilia, do ktorého boli zachytení. Palestínsky sektor smeruje čoraz viac k úplnej anarchii, keď rôzne vojenské skupiny berú zákon do vlastných rúk. Skúste byť svedkami brutálneho vraždenia “kolaborantov” v Jenine aj Betleheme, zatiaľ čo Palestínska polícia sa iba prizerala. V niektorých prípadoch sú takzvaní “kolaboranti” pravdepodobne nevinní. V iných prípadoch možno i dobrovoľne spolupracovali s Izraelskými silami. No v každom prípade, brutálne a úplne barbarské lynčovanie týchto spolubratov Palestínčanov vyvolalo v civilizovanom svete vlnu zhrôzenia. Rád by som vedel, či je v niektorých militantných skupinách vôbec nejaký rešpekt k ľudskému životu. Rád by som tiež vedel, kto by chcel mať niečo spoločné s takými ľuďmi, aj keby mali štát.
- **Prihovárajte sa** za trpiacich veriacich v Betleheme, Beit Jale aj iných arabských komunitách.
“...Bôh nehľadá na osobu, ale že v každom národe ten, kto sa ho bojí a činí spravodlivosť, je príjemný Jemu.” (Skutky 10:34)

Mierová ponuka pritahuje pozornosť

“...a budú hľadať pokoj, ale ho nebude...” (Ezechiel 7:25) “...uviedli môj ľud do bludu hovoriac: Pokoj, kým nieto pokoja.” (Ezechiel 13:10)

- **Úpenlivo proste Boha**, aby priniesol ten správny druh pokoja v ten správny čas. Keď už na Izrael dolieha únava z boja, môže akýkoľvek mierový plán vyzerat’ dobre. Saudský plán, ktorý získava pozornosť vo svete, bude bez pochyby trochu zavádzajúci. Samozrejme, ak by bol zrealizovaný, zredukoval by Izrael do neuchrániteľných hraníc a v konečnom dôsledku by mal za následok zničenie štátu. Ale mnohé Arabské vlády majú záujem o tento plán a dokonca niektorí Izraelský vodcovia vyjadrili záujem. Určitá forma tohto plánu by mohla prípadne vyvolať ten “falošný” pokoj, ktorý má predchádzať príchodu Mesiáša.
- **Modlite sa**, aby Boh dal Izraelským vodcom múdrosť a aby skutočne hľadali Jeho radu.
“Hospodin dá silu svojmu ľudu; Hospodin požehná svoj ľud pokojom.” (Žalmy 29:11)

Narastajúca nenávisť voči Izraelu

“Tí, ktorí moje nešťastie hľadajú, ...celý deň myslia na zradu.” “...a množia sa tí, ktorí ma bezdôvodne nenávidia, ...” (Žalmy 38:13,20)

- **Proste Boha**, aby bol Izraelu štítom proti nemilosrdnej nenávisti, ktorá prúdi z Arabského sveta. Egypťský prezident Mubarak nedávno varoval Izrael, že ak budú veci pokračovať tak ako doteraz, čoskoro “ bude Izrael nenávidieť 400 miliónov Arabov.” Človeku sa chce spýtať: “Čo je ešte nové?” Mladí arabskí ľudia sú krmení lžami od chvíle, keď sú dosť starí na to, aby začali rozumieť slovám. Učia ich, že Izrael je zlá bytosť, ktorá je zodpovedná za utrpenie v ich živote a že Arabi nebudú nikdy šťastní, kým Izrael nebude zlikvidovaný. Arafat raz povedal: “Nemám pre Židov žiadne zľutovanie. Sú aj vždy budú Židmi,” (prejav Arabským veľvyslancom v 1996), ako keby to vysvetľovalo všetko. Čo to ale vysvetľuje, je jeho postoj a jeho program, ktoré sú, náhodou, dobre symbolizované tým, že ako svoje osobné oblečenie neustále používa vojenské ošatenie.
- **Modlite sa**, aby Boh obrátil hrozby tohto neoblomného nepriateľa na prach.
- **Proste Boha**, aby vzbudil na Palestínskej strane ľudí, ktorí chcú žiť s Izraelom v mieri.
“Vytrhol ma z moci môjho silného nepriateľa a z moci tých, ktorí ma nenávideli, pretože boli mocnejší ako ja.” (Žalmy 18:17)

Mierové snahy

V čase, keď píšeme tento dopis, sú v Izraeli dvaja americkí hodnostári. Obaja sa snažia urobiť niečo, aby pomohli do tejto zeme priniesť mier. Izraelčania sú unavení z vojny, unavení z neistoty, unavení zo smútku a unavení z bolesti.

- **Kričte k Bohu**, aby “priniesol mier na Izrael” vo svojom dobrom čase, ale v každom prípade, aby ich utešil a posilnil v tomto hroznom čas trápenia. Aby mohli hlásať spolu s Dávidom: *“Keby som kráčal hoci temným údolím, nebojím sa zlého, lebo Ty si so mnou...” (Žalmy 23:4)*

Šalom z Jeruzalema,
Lonnie C. Mings

Kontaktná adresa v Izraeli:
CFI, P.O. Box 1813, Jerusalem 910 15, ISRAEL
Tel: 972-02-6264172/6264187. Fax: 972-02-6264955
E-mail: cfi@cfijerusalem.org; www.cfijerusalem.org

MŪR MODLTIEB

aktuality z Jericha

6. apríla 2002

Milý prihovárač,

Situácia v krajine je, ako určite vieš, veľmi vážna. Práve v dnes ráno som dostal email od Terryho , ktorý sa nedávno vrátil do Jericha po niekoľkotýždňovom pobyte v USA. Nižšie uvádzam jeho vlastný popis samotného návratu do Jericha, ktorý dáva náhľad do situácie.

Dnes ráno ma niekoľko svätých z Jeruzalema (ktorých tu nebudem menovať) odprevadilo k hraniciam mesta. Veľmi husto pršalo, ale to bola pre mňa len výhoda, pretože vojaci ostávali v úkrytoch.

Mobilom som kontaktoval priateľa, ktorý nás navigoval k jednému z jediných dvoch možných vstupov. Keď sme sa spojili, jeden brat vyskočil, pomohol mi s batožinou a išli sme cez blatisté a šmykľavé pole, odkiaľ sme mali priamy výhľad na kohokoľvek, kto by prichádzal po ceste. Náš muž zvnútra nám bežal oproti, ale narazili sme na vojenský ostnatý drôt, ktorý nám odrezal cestu. Drôt sa tiahol ďaleko cez zákop, teraz naplnený vodou.

Rýchlo sme cez drôt podávali veci nášmu priateľovi, brat sa ponáhlal k pristavenej dodávke, ja som musel kúsok bežať, aby som našiel cestu okolo drôtu, samozrejme som sa stále šmykal a kĺzal a nakoniec som spadol až do priekopy.

Keď som sa konečne dostal na druhú stranu, môj priateľ už bol dávno preč s časťou mojej batožiny. Zobral som zbytok a utekal som v daždi a blate rýchlejšie, než bolo moje staré telo zvyknuté. Keď som dobehol k autu a hodil som batožinu dovnútra, nemohol som skoro dýchať. Trvalo mi nejakú chvíľu, kým som sa vrátil do normálu. Môj priateľ riadil auto rýchlo preč z tej oblasti a do Jericha, kam som dorazil neohlásený, ale bezpečne. Netreba hovoriť, že sme boli obaja pokrytí blatom, batožina a všetko. Dúfam, že moje nové topánky prežijú čistenie.”

Situácia tu je kritická a napíšem o tom viac neskôr, teraz som vyčerpaný a potrebujem si oddýchnuť. Izrael sa teraz pokúša zabrániť novinárom, aby vysielali zo Západného brehu. Ohľadom CNN a NBC Izrael povedal: “Ak neprestanú porušovať Izraelské zákony, (vysielanie z vojensky uzavretej oblasti) Izraelský štát bude nútený urobiť kroky, ktoré mu prikazuje zákon.” Vyhlásenie bolo jasné. To znamená, že moje novinárske poverenie od Jerusalem Direct mi nepomôže, ak ho budem potrebovať.

Pokračujte v modlitbách! Robíte to skvele!

DÔLEŽITÁ PROSBA: Prosím, neposielajte túto správu nikomu mimo vášho dôverného kruhu modlitebníkov. Ďakujem.

Nasledujúce správy práve dnes dostal Terry:

Izraelské operácie sa rozšírili do šiestich miest na Západnom brehu: Nablus, Jenin, Tulkarem, Qalqilya, Ramalláh a Betlehem, ako aj do niekoľkých dedín ovládaných Palestínčanmi. Jericho a Hebron sú posledné dve veľké mestá, ktoré ešte Izrael neobsadil. Helikoptéry hučia nad mestom a všetci sa pripravujú na očakávanú inváziu v každom okamihu. Ľudia sa pokúšajú vymyslieť, kde si schovať svoje cennosti a osobné veci.

Boli spravené určité opatrenia pre prípad, že by invázia skutočne začala a ja by som musel utiecť. Musel by som sa vyhnúť zatknutiu alebo zraneniu pri streľbe. Zatiaľ však neviem aké kroky by som mal podniknúť. Pripúšťam, že toto je viac, než som očakával a oveľa rýchlejšie, než som predpokladal. Izraelčania mi tu nedovolia ostať a mohli by mi spôsobiť problémy. Ponáhľam sa, aby som urobil opatrenia pre neustálu opateru o svätých. Boh je s nimi a dohliadne na nich aj bezo mňa, ak bude jasné, že musím odísť. Nebudem váhať s odchodom, ak to bude možné, počas invázie. Na nedeľu je naplánované stretnutie so všetkými vedúcimi domácich skupiniek. Dúfam, že sa nám podarí dodržať toto stretnutie. Je to skvelá skupina žien plných viery. Sú vystrašené, ale to sú všetci.

Miestne úrady odporúčajú dávať si v najbližších dňoch mimoriadny pozor aj na radikálov. Vravajú, že vo všeobecnosti by ma nemal nikto obťažovať, len ak by nejaký vyčerpaný človek s krikom protestoval proti USA. Ľudia sú tu znepokojení, že kresťania v USA sa nevyjadria nahlas, aby sa pokúsili zastaviť boje. Dnes niekto povedal: "Oni majú Ježiša. Ak Ho nechcú, nech Ho pošlú k nám!" Samozrejme, to je to, čo sa snažíme dosiahnuť.

Som si istý, že nasledujúce vás povzbudí:

Za posledné dva roky bolo na Západnom brehu poštou distribuovaných 25 000 kópií filmu Ježiš na žiadosť služby sídliacej v Jeruzaleme! Toto je ďalší nápor Ducha Svätého, aby zasiahol tisíce. Iní partneri, ktorí sa venujú službe, majú tiež v pláne distribuovať film po celej krajine. Veci sa dejú a mnohí sú zachraňovaní.

Prosím, pamätajte, že nie všetci Palestínčania sú proti Izraelu. Modlite sa, aby si viac Palestínčanov uvedomovalo, že ich zavádzajú. Modlite sa proti diabolskému duchu, ktorý stojí za Islamom a spôsobuje, že muži a ženy páchajú samovraždy odpálením bomby na vlastnom tele. Tiež sa modlite za arabských kresťanov, ktorí zápasia s celou touto situáciou. Modlite sa, aby si ich Boh použil, aby zasiahli svojich vlastných ľudí.

V Jeho mene,

konferencia

"... Jeruzalem vrcholom
mojej radosti..."

Žalm 137:6

15.-18.8. 2002

Žilina

Príďte prežiť:

- 3 Naplnenie túžby ľudí po poznaní
- 3 Povzbudenie k modlitbám
- 3 Budovanie jednoty medzi kresťanmi
- 3 Spoločenstvo ľudí, ktorých srdce horí rovnako

Vďaka Bohu a jeho úžasné milosti, ktorú zjavil v našich životoch, môžeme aj tento rok usporiadať v Žiline konferenciu pre ľudí, ktorých srdce horí pre Izrael.

V týchto dňoch sa naplno venujeme prípravám konferencie, môžete sa tešiť na bohatý program a niektoré zmeny, ku ktorým sme pristúpili po prečítaní vašich návrhov v

zasielanych anketových lístkoch. Podrobnejšie informácie spolu so záväznou prihláškou uverejníme v niektorom z ďalších čísel mesačníka „Bratstvo“. Ale už teraz si môžete poznačiť do kalendára dátum konania, ak máte túžbu sa zúčastniť.

Radi by sme poprosili tých z vás, ktorí máte záujem počas konferencie predávať literatúru, alebo akékoľvek iné predmety, aby ste sa nám prihlásili najneskôr do 30.6. 2002.

Tím služobníkov na konferencii 2001, Howard Morgan, Michael a Mellissa Mott, Berry Denison, Stanislav Gawel

Je potrebné zosúladiť s nami podmienky predaja, bez ktorých nebude možné na konferencii predávať akýkoľvek tovar. Za pochopenie takýchto opatrení vám ďakujeme a tešíme sa na spoločné stretnutie.

Tím Chevra

INFO

Kartu s vyučováním „Ako ma vidí Boh Otec“ je stále možné objednať si v akomkoľvek množstve. Keď viete o niekom, komu by urobila radosť, napíšte nám, alebo zavolajte, a my vám zadarmo pošleme.

od 15.3. 2002 sme na novej adrese:
Hollého 40 , Žilina 010 01,
telefónne číslo sa nemení:

Tel./ Fax: +421-41-56 40 536
E-mail: chevra@chevra.sk

